

5) Lovforslagets § 6 (see sammesteds) vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

Lovforslagets §§ 7, 8, 9, 10 og 11 (see sammesteds, Spalte 372—74) vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke ansaae en saadan fornøden, og den ikke forlangtes af Noget.

Endelig fattes Lovforslagets Dvergang til 3dte Behandling under Afstemning og vedtoges med 70 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag indtrævedes til næste Dags Middag.

Formanden: Vi gaae derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: event. 1ste Behandling af Finantsudvalgets Betænkning over de til bemeldte Udvalg afleverede Andragender. Da Betænkningen ikke har henligget i den regulativmæssige Tid, udfordres Thingets Samtykke til, at Sagen idag maa komme til 1ste Behandling.

Ved den derpaa foretagne Afstemning gav Thinget eenstemmig med 75 Stemmer sit Samtykke til, at 1ste Behandling nu maatte foretages.

Formanden: Vi gaae saaledes til Sagens første Behandling. Jeg skal bemærke, at nægtet Betænkningen indeholder forskellige Afslut, betragter jeg den dog som en Heelhed, saa at der, naar Forhandlingen er tilende, stemmes over, om hele Sagen skal overgaae til 2den og sidste Behandling, og forsaavidt Ændringsforslag maatte ønskes stillede, ville de da i Mellemtiden kunne indgives. Forhandlingen er aabnet, den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Rimestad): Jeg skal stræbe at fatte mig i den størst mulige Korthed. Det første Andragende er fra et Antal Medlemmer i Hals Commune; det gaaer egentlig ud paa to Ting, for det Første at

faae Bidrag til at holde en Læge, som man mener at trænge til, og som man ikke ved egne Midler har kunnet skaffe, og for det Andet at foranledige, at Rigsdagen vil tage en Sag om et Stykke Veie i sin Haand. Hvad det første Punkt angaaer, da er det jo afgjort af Folkethinget for dets Vedkommende under Finantslovens Behandling, og hvad det andet Punkt angaaer, da er det oplyst, at Veien hører til de mindre Amtsveie — det er nemlig Veien fra Nørresundby til Hals —, at den blev istandsat i 1842 indtil $\frac{5}{4}$ Mill fra Hals, og at Kjær Herred flere Gange har søgt at faae Veien gjort istand, men at Amtsrådet bestandig har afflaaet det. Vedkommende mene, at det ligger dert, at Veien ligger paa den nordre Side af Limfforden, og dette har efter deres Formening havt en temmelig stor Indflydelse paa, at Amtsrådet har afflaaet det. De foreslaae derfor, at Regeringen skal sende sine egne Embedsmænd derover og lade dem foretage det Nødvendige for i Vinterens Løb at samle Materialet saaledes, at Veiens Istandsættelse kan begynde til næste Aar. Det er imidlertid Udvalget ganske klart, at denne Sag hører hjemme under Ministeriet. Finder Kjær Herred sig brøstholden ved Amtsrådets Afgjørelse, saa kan det jo klage til Ministeriet og behøver ikke at sende Sagen til Rigsdagen. Udvalget skal derfor tilraade, at begge disse Andragender henlægges paa Grund af de af mig her fremsatte Grunde.

Det næste Andragende er fra Binding Sogneforstanderskab. Det gaaer ud paa, at det har betalt Bidrag til Løgstør-Canalen i forrige Aar, og at det i de tre Aar, der ere tilbage, skal betale 800 Rd., hvilket det mener er en usforholdsmæssig Sum for det, da det aldeles intet Gavn har af Løgstør-Canal, og det synes, at det er saameget mere stridende mod Billighed, som dets Nabo-Sogne, af hvilke idetmindste eet, Aulum, ligger nærmere ved Canalen, intet Bidrag betale. Dette Andragende burde efter Udvalgets Formening været indbragt til Ministeriet, og kun, naar det ikke der havde fundet en for Andragerne tilfredsstillende Løsning, burde de have henvendt